

Inspeccoria Salesiana Maria Auxiliadora
Comunitat Salesiana de Barcelona Tibidabo

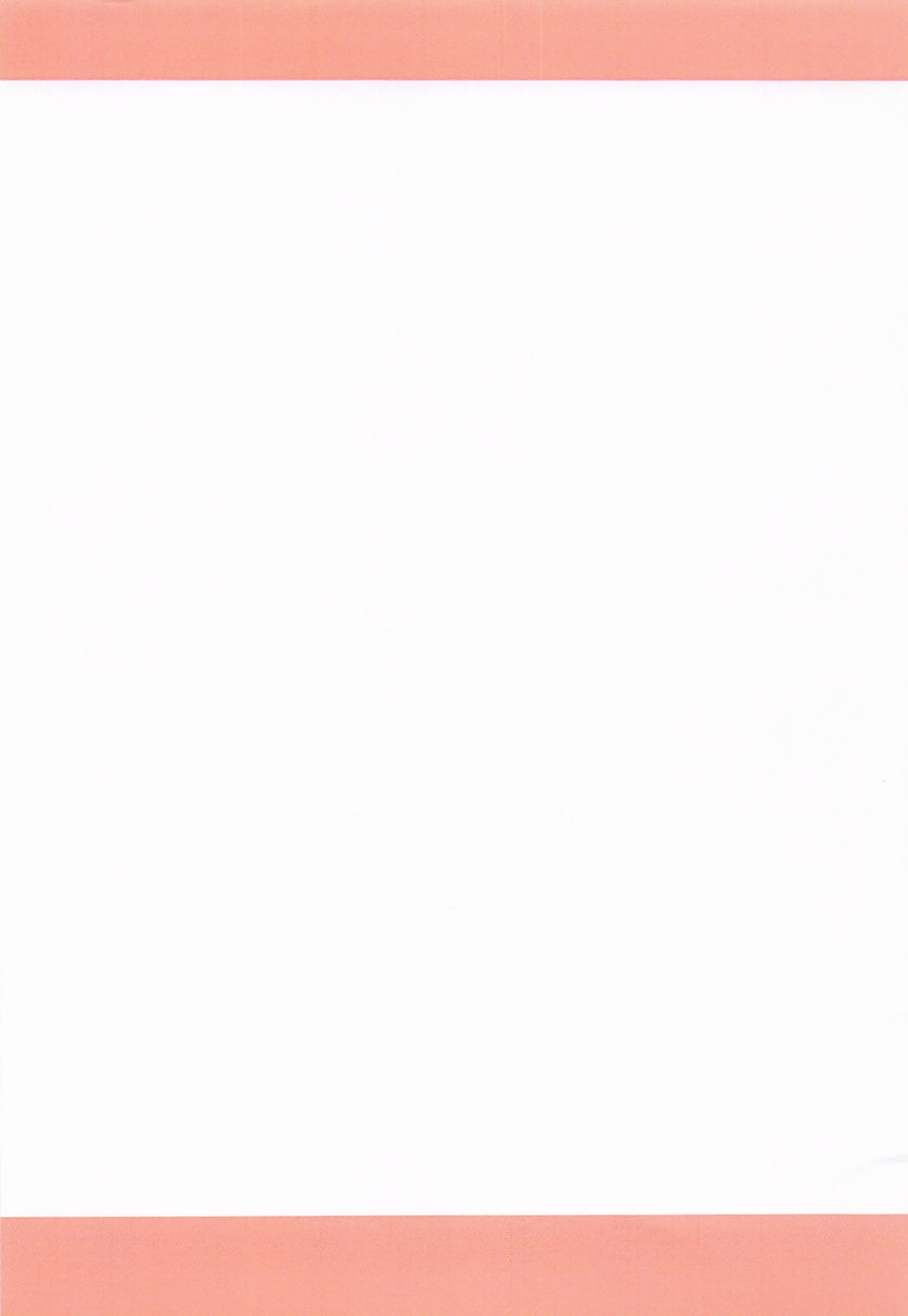
salesians
MARIA AUXILIADORA

AMALIO ORÍO ALSASUA

Salesià prevere

*Logroño, 5 de maig de 1940
+ Barcelona, 13 de desembre de 2024

AMALIO ORÍO ALSASUA

Salesià prevere

El nostre estimat germà salesià i sacerdot AMALIO ORÍO ALSASUA va néixer a la ciutat de Logroño (La Rioja) el 5 de maig de 1940; i, al cap de dos dies, va rebre el sagrament del Baptisme. Va morir a Martí-Codolar (Barcelona) el 13 de desembre de 2024. Tenia 84 anys d'edat i havia complert els 67 de professió salesiana i els 57 d'ordenació sacerdotal. L'endemà de la seva defunció, a la mateixa residència de la Mare de Déu de Mercè es van celebrar les exèquies amb l'escalf dels germans que el van poder acompanyar.

Al cap d'un mes es celebrà una Eucaristia en el santuari de Maria Auxiliadora de Ciutadella, que va ser alhora un sentit homenatge ple de gratitud a un salesià que hi havia deixat una petjada ferma.

ETAPA FORMATIVA

Amalio va fer el Noviciat a L'Arboç del Penedès, on féu la primera professió el 16 d'agost de 1957. Va continuar formant-se en el post-noviciat a St. Vicenç dels Horts (1957-1960), on va cursar-hi els estudis de Filosofia i Magisteri. Va realitzar el tirocini pràctic al col·legi Sant Joan Bosco d'Horta (Barcelona) els anys 1960-1963. El 13 de juliol de 1963 va fer la professió perpètua.

Sense moure's de la Vall d'Hebron, L'Amalio va continuar els estudis de preparació al sacerdoci a Martí-Codolar, on va cursar els quatre anys de Teologia (1963-1967). En acabar els estudis de Teologia, el 5 de març de 1967 va rebre l'ordenació sacerdotal a l'església de Llars Mundet (Barcelona), presidida pel bisbe emèrit de Colofó (Nicaragua), el caputxí Fra Matías Solà i Farell.

Gran part de la seva formació inicial va quedar ben marcada per l'esdeveniment eclesial més important del segle: el Concili Vaticà II, que Amalio va viure amb molta intensitat, manifestant-se sobretot en l'exercici de la pastoral juvenil salesiana i en el posterior ministeri sacerdotal. Fruit d'aquesta inquietud teològica i pastoral, tan aviat com va poder (1970-1972) va fer els cursos de llicenciatura en Teologia Sistemàtica a Salamanca, acabant-la a St. Cugat del Vallès.

ETAPA APOSTÒLICA

Un cop ordenat sacerdot, l'Amalio va ser el Catequista del Seminari Salesià de Girona durant el trienni de 1967-1970. En aquests anys i en els posteriors va rebre altres encàrrecs de caràcter pastoral o bé com a prevere en una parròquia o com a coordinador de pastoral en una escola salesiana. En aquest camp, ell s'hi trobava molt a gust, ja que tenia un 'cor pastoral', tal com sol ser en tot salesià. Va mostrar aquest zel pastoral en les 'classes de religió' i en les celebracions eucarístiques, animant la catequesi d'infants i els 'grups de fe' en les obres salesianes: a Ciutadella, ho feu en dues èpoques: del 1972 al 1976 i del 2012 al 2015 com a rector del santuari de Maria Auxiliadora; en l'obra de Monzó en els anys 1976-1980, en la Residència d'Osca com a director en els anys 1980-1985; en l'obra de Barcelona Sant Àngel en els anys 1985-1989; en l'obra salesiana de Girona com director de la comunitat i rector de la Parròquia de Sta. Eugènia, en els anys 1989-1995; en l'obra salesiana de Mataró en els anys 1995-2006; en dues èpoques diferents a l'obra salesiana de Barcelona Martí-Codolar, en els anys del 2006 al 2012 i del 2015 al 2018, tenint cura dels germans de la residència Mare de Déu de la Mercè; i també en el Temple del Sagrat Cor de l'obra salesiana de Tibidabo, en els anys: 2018-2020.

Els quatre darrers anys de la seva vida va formar part de la infermeria de la Mare de Déu de la Mercè i, com a resident, verbalitzava que ell havia d'estar allà on podia fer algun servei; i vivia aquesta etapa volent ajudar als altres.

TESTIMONIS

L'Amalio era un germà molt moderat en la vida comunitària, i era fàcil conversar amb ell amb serenitat i interès sobre els esdeveniments que havien succeït a dins o fora de la comunitat. Sempre valorava la part més positiva de les actituds dels altres germans, cosa molt lloable i més difícil del que sembla.

A Amalio se l'ha valorat com a salesià senzill amb un tarannà molt humà, servicial. Un germà que va viure el seu sacerdoci amb molta convicció espiritual. Va ser un treballador tenaç i responsable. Les seves qualitats esportives i el tracte afable i rialler afavorien que els nois i les noies gaudissin de la seva companyia.

A l'obra salesiana de Mataró, que va ser el lloc on va viure i treballar més anys seguits en tota la seva vida, uns professors amb els quals va tenir més relació l'han recordat d'aquesta manera:

«Entre nosaltres, l'Amalio era un amic atent, sempre disposat a ajudar; discret, sense cap afany de protagonisme, però molt inquiet i actiu, que escoltava i volia aprendre de tot i de tots. Li agradava treballar en equip i dir la seva, però sempre aportant solucions i facilitant les coses difícils. El seu mèrit més remarcable fou la incorporació dels laics l'acció pastoral. Eren els inicis de *Tota l'escola és pastoral*.

L'Amalio era un salesià proper que destacava per la seva alegria i el seu somriure. Ell sempre era present al pati i, mentre va poder, va participar en els jocs esportius dels alumnes, ensenyant-los les tècniques dels esports corresponents. Sempre estava disponible per acompanyar els cursos durant les sortides i activitats fora de l'aula».

PRINCIPIS QUE VAN DETERMINAR LA SEVA VIDA

L'Amalio va ser un seguidor convençut del Senyor que proclamava amb força i energia que el Regne de Déu és a prop nostre i que necessita seguidors que l'ajudessin a difondre aquest missatge tan important.

Per això, en el funeral celebrat a Ciutadella, els qui van preparar la celebració van recórrer a l'evangeli de Marc (1,16-20), on hi trobem: «Tot

passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: "Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes". Immediatament abandonaren les xarxes i el van seguir. Una mica més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan, que eren a la barca repassant les xarxes, i tot seguit els va cridar. Ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca i se n'anaren amb Jesús». La vocació de l'Amalio sempre va estar marcada per l'espiritualitat del seguiment de Jesús, i també pel treball pastoral intens i viscut amb joia i convicció.

L'Amalio creia i apostava per assumir responsabilitats de manera sincera i compromesa, compartint inquietuds i estant a prop dels equips de professors, catequistes o laics i laiques de la parròquia o del santuari.

L'Amalio era un home de Fe, un salesià compromès amb la missió pastoral encomanada i un testimoni d'amor a Jesucrist, a Don Bosco i a Maria Auxiliadora.

La carta d'un germà difunt és com un pomell de flors vistoses i oloroses que conté les millors vivències, els testimonis més eloqüents i els compromisos servicials que ens han arribat. Hom recull el bo i millor d'un germà del qual tots volem mantenir un record agraït que perdurarà més enllà del seu pas per aquest món.

Donem gràcies a Déu pel regal de l'Amalio que ha viscut a prop nostre. El seu pas per les diferents cases salesianes ha estat una ocasió per refermar la nostra vocació i estimular la nostra espiritualitat.

Descansi en pau.

Juliol de 2025
Comunitat Salesiana de Barcelona Tibidabo

Inspeccoria Salesiana Maria Auxiliadora
Comunitat Salesiana de Barcelona Tibidabo

salesians
MARIA AUXILIADORA

Dades per al necrologi:

AMALIO ORÍO ALSASUA, salesià prevere

Va néixer a Logroño, el 5 de maig de 1940

Va morir a Barcelona, el 13 de desembre de 2024

Tenia 84 anys i n'havia complert 67 de salesià i 57 de sacerdot